

Societat | Actualitzat el 21/04/2021 a les 10:00

«Per què m'ha de fer vergonya pactar amb Vox?»

Parlem amb Ignacio Rigau, coordinador general de les NNGG del PP de Catalunya i nou membre de l'executiva juvenil d'àmbit nacional

Ignacio Rigau, president de les NNGG de Catalunya del Partit Popular | Roger Navarro

Amb un tres quarts sobre un vestit verd d'home arriba Ignacio Rigau amb puntualitat britànica. Aquest jove de Sant Cugat de 25 anys és el coordinador general de les Noves Generacions (NNGG) del Partit Popular a Catalunya i recentment ha estat escollit per formar part de la nova executiva juvenil a nivell estatal.

Una corbata amb un estampat d'un guant de boxa remata el seu particular vestir que representa tota una declaració d'intencions: "Jo he vingut a la política a repartir cops". En una amena conversa amb **NacióDigital** al Parc de Ramon Barnils ens explica la seva trajectòria, el paper del PP durant els darrers anys i quins objectius i reptes es presenten de cara al futur tant a nivell personal com de partit.

- Qui és i com es defineix Ignacio Rigau?

- Un advocat apassionat a la política. Em vaig afiliar el 2015 al Partit Popular, en plena eferescència del procés. Són temps complicats però m'ho passo molt bé. Fonamentalment soc una persona que m'agrada i considero que és una obligació, fins i tot moral, involucrar-se en la política. Jo ho faig des de l'òptica liberal-conservadora, però crec que és important que la societat civil es desenvolupi, participi, aportï, debati i discuteixi sobre política? Que prengui partit de forma responsable i serena i no doctrinària.

- Per fer una mica de repàs, l'any 2018, de president de les NNGG del PP a Sant Cugat, passa a ser coordinador general de les NNGG de Catalunya el 2019; i fa pocs dies, nomenat membre de l'executiva de les Noves Generacions a nivell estatal. Una carrera meteòrica.

- (Riu) Bé, és que a Catalunya som pocs. És difícil prendre partit pel PP. Per a mi és vocacional i agraeixo molt a totes les persones que han confiat en mi. Estic molt content però també és cert que és una carrera molt intensa; en un any a política n'aprens molt. Espero poder donar el millor de mi en cadascun dels càrrecs que exerceixo.

- Per tant, entenc que continuarà sent coordinador general de les Noves Generacions a Catalunya?

- Sí. Ho mantindré. El nou càrrec és un extra que no em requereix de tot el meu temps. Aquest té una connotació més formativa, ideològica amb un ritme de treball més relaxat, malgrat que comportarà l'assistència a diversos actes arreu del territori.

Ignacio Rigau és el nou delegat de l'Àrea de Formació en Oratòria del PP a nivell estatal. Foto: Roger Navarro

- Serà delegat de l'Àrea de Formació en Oratòria, Debat i Clarificació del Discurs. Quines tasques es realitza en aquest càrrec?

- Doncs ara estem traçant tota l'estratègia. El més immediat és, per exemple, el torneig de debat que estem organitzant; però bàsicament aquest departament s'encarrega de totes les activitats que poden ajudar als nostres afiliats i càrrecs -perquè també formem a la pròpia estructura organitzativa- a expressar-se millor, defensar les idees, argumentar, clarificar el missatge? Tota la part que no és tan sols la comunicació, sinó la part nuclear de la comunicació que es resumeix en

el: "Què volem dir?" Hem de ser pedagògics però també fermes. Saber enfrontar-nos a les polítiques del rival. Al cap i a la fi, l'objectiu és transmetre de la millor manera el nostre discurs.

- Més responsabilitat també?

- Òbviament és una responsabilitat que dona vertigen perquè passo d'una organització catalana que és raonablement petiteta a l'organització nacional amb més de 40.000 afiliats. És una dimensió molt nova a la qual li dedicarem més temps; però bé, hem vingut a jugar. Tot això, ho faig de forma voluntària i va per separat de la meva vida laboral privada que és completament independent.

"Vols ser tu l'amo del teu propi destí i que no ho sigui l'estat, ni el col·lectiu, ni forces terceres? Aleshores ets de dretes"

- Com ho entoma?

- Ho entomo amb moltes ganes. És un canvi d'aires radical. Ara tindrem molts més recursos, molta més gent, el nivell de difusió és molt més gran? Les ganes són enormes. És com si de sobte et donessin molts més mitjans per fer allò que més t'agrada, que és fer política.

- Creu que s'ha produït una pèrdua de qualitat en els últims anys pel que fa a l'oratoría política?

- Bé, és molt fàcil dir-ho i que s'acostuma a fer. La política no deixa de ser molt aferrissada. Un àmbit molt calent i, per tant, és normal que de vegades es tingui aquesta sensació. Però jo crec que hem millorat en moltes coses. Ara tenim la incorporació del debat acadèmic que ajuda a sofisticar el discurs i molts més recursos acompanyat d'un ecosistema de mitjans molt més complex i vibrant. Un escenari que té les seves coses bones, però que també pot arribar a provocar sobresaturació. En aquest sentit, per aconseguir ocupar l'agenda, avui dia es busca més els escarafalls per sortir als mitjans de comunicació que el discurs més ben construït o parlamentari.

- Quina lectura en fa de la concepció que es digui que no està de moda que un jove sigui de dretes?

- És el típic aforisme que de jove un és d'esquerres i, segons es va fent gran, va escorant-se cap a la dreta. Però és una ximpleria. Actualment, la dreta que jo represento què defensa? Llibertat i Espanya. De la concepció d'Espanya, mira, podem opinar-ne molt; però la llibertat, que en el fons va en l'esperit de l'opció liberal-conservadora és necessàriament juvenil. Al cap i a la fi, que és la joventut sinó el camí a l'adulthood. El camí a prendre les regnes. Això és la defensa de la llibertat. Vols ser tu l'amo del teu propi destí i que no ho sigui l'estat, ni el col·lectiu, ni forces terceres? Aleshores ets de dretes.

Defensa un discurs des de la perspectiva liberal-conservadora. Foto: Roger Navarro

- Alguna vegada ha comentat que el seu objectiu és "impregnar tota l'organització de la idea de centredreta, liberal, conservadora, humanista i cristiana". Considera que és un missatge atractiu que pugui apel·lar al jovent del país?

- El Partit Popular aspira a ser la gran casa de la dreta i òbviament ve marcat per unes profundes arrels cristianes de la història del territori que es consigna en uns valors de defensa de la democràcia cristiana. No soc un conservador social, soc un conservador polític; i això no deixa de ser una actitud empírica, de llei i ordre i poc arriscada en els canvis sistemàtics. Pot ser atractiu? Jo crec que sí perquè vull una societat civil vibrant dins d'un marc de seguretat.

- De quin sector del partit se sent més còmode, línia Ayuso o línia Núñez-Feijóo?

- (Riu). Núñez-Feijóo és una superestrella del rock que, des de la serenor però no des de la tebiesa, ha sabut construir un projecte polític guanyador amb un particular afecte cap als territoris regionals i que, en certa mesura, comparteixo; sigui la gallega, catalana, basca o castellano-manxega. Però potser sí que estaria més a prop del discurs d'Ayuso ja que, per sobre de tot, interposo la llibertat. Tot i això, per què hauria d'escollir entre els dos?

- A la campanya de les darreres eleccions a Catalunya, va haver-hi cert quòrum que un dels millors candidats va ser el popular Alejandro Fernández. Malgrat tot, això no va quedar reflectit en vots. Per què?

- Ho hem analitzat i és molt difícil donar una resposta curta. Hi ha un pas entre ser un bon candidat i un candidat guanyador i aquest passa per una situació demogràfica molt concreta. Al cap i a la fi, la gent que podia veure en Fernández una opció interessant per la política, no la va veure com a una opció interessant pel Parlament o per la presidència. La poca mobilització i la irrupció de Vox també van ser claus. Crec que ens va faltar que la ciutadania el conegués una mica més

perquè és un molt bon polític.

- Però tenint en compte que el PP ha passat de ser una força consolidada al Parlament a acabar al grup mixt, creu que el partit ha emprès la millor estratègia a Catalunya?

- Hem tingut molt desgast mentre estàvem al govern espanyol i també al conjunt del país per l'aparició de Cs i Vox que han anat ocupant el nostre espai. Crec que hem d'arrelar-nos més al territori presentant més la batalla a peu de carrer i a les universitats o atraure el vot jove i, per això, cal tenir una maquinària potent. Però és veritat que hi ha hagut problemes en l'estratègia i potser no vam saber entendre part de la societat catalana i ara ens cal tornar-nos a aixecar. Tenim molts aspectes a millorar però hem aplicat molts canvis estructurals i, insisteixo, tenim un bon líder.

"Ciutadans és una nebulosa de la política que va néixer sense representació territorial i morirà de la mateixa forma"

- Què vol dir exactament amb "arrelat al territori"?

- El PP va passar amb l'Àlicia Sánchez-Camacho de tenir uns 500 regidors a menys d'un centenar. Això és perquè la política local la vam deixar una mica de banda. Aquí mateix a Sant Cugat a les últimes eleccions municipals (2019) no vam treure representació i és perquè ens falta trepitjar una mica més el carrer. La nostra prioritat ha de ser involucrar-nos en tots els nòduls de la societat civil.

- Però aquí a Catalunya hi ha un altre partit d'on va haver-hi molta fuga de vots del PP que és Cs naixent sense cap mena de representació territorial i, malgrat tot, va arrasar?

- Ciutadans és una nebulosa de la política que, com has dit, va néixer sense representació territorial i morirà de la mateixa forma. Tot i això li hem d'agrair que obrís una part del debat que fins ara s'havia silenciada. Ells van trencar un consens imposat d'una forma d'entendre Catalunya des d'un prisma no-nacionalista. Una important part de la classe política catalana havia acceptat un marc mental molt concret a l'hora de protegir el catalanisme, la immersió lingüística, TV3? Nosaltres no vam saber capitalitzar aquest sentiment i connectar amb totes aquelles esferes tal com va aconseguir el partit de Rivera.

Segons Rigau, el principal error estratègic del partit ha estat "no haver trepitjat suficient carrer". Foto: Roger Navarro

- El 4 de maig tenen un nou embat electoral, en aquest cas a la Comunitat de Madrid. Unes eleccions que arriben després de desavinences amb els socis de Cs. No pactaran amb ells si els resultats electorals els permeten fer un govern amb coalició?

- Això és una pregunta que se'ls ha de fer a ells mateixos. Cs ha anat canviant de posició i penso que pactarien descaradament amb el PSOE donada l'oportunitat. La política de pactes del PP és ben coneguda i no ens n'amaguem. Per a nosaltres el què és important és què pactem, quin model de societat acordem i el model del pacte. Si Cs s'avé, doncs benvingut sigui.

- Una de les possibilitats en aquestes eleccions és que el PP pugui ampliar la seva majoria absoluta amb el suport de la ultradreta...

- Jo ho veig bé. De Vox discrepo moltes coses i considero que té moltes traces de discurs populista amb propostes interessants però irrealitzables. Però amb ells em puc entendre en moltes coses: polítiques fiscals, econòmiques i, fins i tot, simbòliques. Per què m'ha de fer vergonya pactar amb Vox? Per què de vegades diuen coses que estan fora de lloc? Doncs sí. Però l'important al final és governar per a la ciutadania.

- Com encaren des de les NNGG la lluita contra la ultradreta per esgarrapar-li vots?

- Doncs aquí em remetré a les paraules de la nova presidenta Beatriz Fanjul que diu: "A Vox li reconeixem un discurs valent, però nosaltres ho som més". Amb l'organització juvenil podem aportar un quadre ideològic que pot rebatre'ls aquelles línies que no combreguem. Estem preparats per encarar el repte de Vox i també, d'obrir-nos cap al centre.

- Refusen ser la "derechita cobarde"?

- És que no hem sigut mai la *derechita cobarde*. Hi havia certs moments que ens hauria calgut una mica més de calor i vigor. Nosaltres som la dreta que ens vam enfrontar contra el terrorisme i a la crisi econòmica.

- Tenen por de ser arrossegats al seu discurs?

- Tenim un eix en el qual actuar. De vegades ens podem confondre o fer-ho malament i llavors cal demanar perdó. Però la nostra missió fundacional és llibertat i Espanya. Aquesta és la nostra àncora. A partir d'aquí, debatem amb serenor.

- A Sant Cugat, el PP tampoc té representació. Què ha passat? Fer política des de fora del consistori no deu ser fàcil...

- És molt difícil però altres ho han aconseguit. El què ha passat aquí és que hi ha hagut molta fragmentació. A més a més, a les últimes municipals, tenir un competidor tan clar com era Vox ens va fer perdre el nostre regidor -Álvaro Benejam- que era molt conegut i estimat en diferents esferes de la ciutat. Nosaltres ens posem les piles ja mateix. A la junta local, on col·laboro, ja hi estem treballant amb Benejam capitanejant. Ens caldrà això: trepitjar més carrer amb intel·ligència demoscòpica segons els barris.

"No he vist el canvi que Ingla ens va prometre"

- Quin missatge envia als santcugatencs perquè els tornin a fer confiança?

- Doncs que optem per una política que va bé per al municipi. Actualment, Sant Cugat s'ha tornat una ciutat apolítica i apàtica que es deixa dirigir per una estructura burocràtica poderosa que no s'arrisca per acabar sent paralítica. El PP proposa per a la ciutat allò que necessita: reducció d'impostos, atracció de talent i inversió, més seguretat al carrer. Jo no dic que tot això a l'alcaldesa Ingla no li interessi, però no li està dedicant tots els esforços que l'hi hauria de dedicar. Fa una política més aviat tèbia lligada per un pacte de govern amb el PSC i la CUP.

Confesso que hi havia una part del canvi de govern que m'agradava perquè s'obria la porta a ventilar catifes després de 32 anys de govern convergent amb molta pols per remoure. Però això no ho he vist. No he vist el canvi que Ingla ens va prometre.

- Té pensat presentar-se com a candidat del PP a les properes eleccions municipals del 2023?

- El candidat serà l'Álvaro, segur. Ell és el millor possible. Jo potser vaig a les llistes i per a mi seria tot un honor; ja hi vaig anar a les últimes. Joestic a disposició del partit i continuaré col·laborant per a Sant Cugat. Si aquesta confiança simbòlica que m'ha entregat el partit es materialitza, jo hi seré. Al final per això he vingut a la política, per servir.